

Arrest

nr. 52 922 van 13 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 20 augustus 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt en van het bevel om het grondgebied te verlaten van 7 september 2010, beide beslissingen aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 15 september 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat C. OP 'T ROODT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker van Marokkaanse nationaliteit, dient op 15 december 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf in op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 20 augustus 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing die als volgt luidt:

“Reden(en):

Betrokkene haalt niet expliciet aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet, maar gezien de datum waarop de aanvraag art. 9bis werd ingediend wordt deze toch volgens deze instructies behandeld. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Allereerst haalt betrokkene zelf al aan dat hij pas sinds oktober 2005 in België verblijft, wat een te kort verblijf is om aanspraak te kunnen maken op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Bovendien heeft betrokkene noch een periode van wettig verblijf gehad voor 18.03.2008 of noch voor deze datum geloofwaardige pogingen ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen. In het administratief dossier van betrokkene zijn hier geen aanwijzingen van terug te vinden. Betrokkene bevestigt dit overigens zelf in de aanvraag. Bijgevolg kan hij zich hierop niet dienstig beroepen.

Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Hij voegt een werkbefoete toe van de heer M. A. (F (...)) d.d. 11.12.2009. Dit kan echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontract is.

Het feit dat betrokkene sinds 2005 in België zou verblijven, duurzaam lokaal verankerd zou zijn, Nederlands leert, werkbereid is en een getuigenverklaring voorlegt kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Tenslotte haalt betrokkene aan dat hij in België bij zijn familie verblijft. Hij legt echter geen bewijsstukken voor die de afstamming of verwantschap met zijn vermeende familieleden staven. Verder toont betrokkene evenmin aan waarom dit feit op zich een grond voor regularisatie zou betekenen.”

Op 15 september 2010 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motieven als volgt luiden:

“REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1, 1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat als volgt luidt:

*“Schending van art. 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen alsook de zorgvuldigheidsplicht
De materiële motiveringsplicht alsook de zorgvuldigheidsplicht werden miskend en wel om volgende redenen.*

Verzoeker vroeg de regularisatie op grond van art. 9 bis van de vreemdelingenwet volgens de instructies van art. 19 juli 2009.

Verzoeker verblijft inmiddels 5 jaar op het grondgebied van België, hetgeen een voldoende verblijf is om aanspraak te kunnen maken op het criterium 2.8 A van de vernietigde instructie van 19.07.2009.

Verzoeker kon uiteraard geen behoorlijk ingevuld arbeidscontract bijbrengen, juist omwille van het feit dat hij een periode van wettig verblijf in België heeft.

De door verzoeker bijgebrachte werkbefoete van M. A. (...) (F (...)) dd. 11.12.2009 kan dus een arbeidscontract vervangen.

Tenslotte verblijft verzoeker ten huize van zijn neef A. G. (...) en diens echtgenote, dame T. S. (...) op het adres van 3600 Genk, (...)

Dat verzoeker tenslotte voldoende aangetoond heeft dat hij voldoende geïntegreerd is.

Verzoeker is geslaagd in de opleiding Nederlands tweede taal, georganiseerd door de Vlaamse gemeenschap; (stuk 3)

*De beslissing tot weigering vestiging is gebaseerd op een tekortkoming van de administratie die aan verzoeker niet ten laste kan worden gelegd.
Dat dit middel bijgevolg ernstig is.”*

2.2. In haar nota repliceert verwerende partij dat zij dient vast te stellen dat in geen van de onderdelen van het middel nader wordt ingegaan op de beweerkijk geschonden rechtsregels. Bij gebreke van een weergave in de toelichting van het middel van de wijze waarop de door verzoeker vermelde rechtsregels zouden zijn geschonden, kan de verwerende partij zich desbetreffend niet met kennis van zaken verdedigen zodat het middel vanuit het oogpunt van de opgeworpen schending van die rechtsregels als onontvankelijk dient te worden beschouwd. Geheel ten overvloede laat verwerende partij gelden dat verzoeker zich bezwaarlijk kan beroepen op het criterium 2.8B van de instructie van 19 juli 2009. In de instructie worden immers uitdrukkelijk een aantal voorwaarden gesteld waaronder het bijbrengen van een kopie van een arbeidscontract. Verzoeker stelt dat hij een belofte van aanwerving heeft voorgelegd maar verwerende partij wijst erop dat het voorleggen van zulke werkbefofte niet kan volstaan. De werkbefofte kan vanzelfsprekend niet worden gelijkgesteld met het bij punt 2.8B van de instructie van 19 juli 2009 vereiste behoorlijk ingevuld arbeidscontract. Verwerende partij besluit dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid geheel terecht, in toepassing van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet heeft geoordeeld dat verzoekers aanvraag ongegrond is. De gemachtigde handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels het zorgvuldigheidsbeginsel inclusief.

2.3. In zijn repliekmemorie antwoordt verzoeker dat zijn inleidend verzoekschrift voldoende gemotiveerd is en herneemt vervolgens zijn middel zoals weergegeven in zijn verzoekschrift.

2.4. Vooreerst wenst de Raad op te merken dat verzoeker in zijn verzoekschrift en repliekmemorie geen middel aanvoert tegen de tweede bestreden beslissing. De Raad bespreekt dus het enig middel in functie van de eerste bestreden beslissing.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker zelf aanhaalt dat hij pas sinds oktober 2005 in België verblijft wat een te kort verblijf is om aanspraak te kunnen maken op het criterium 2.8 A van de vernietigde instructie van 19 juli 2009, dat verzoeker bovendien noch een periode van wettig verblijf heeft gehad voor 18 maart 2008 noch voor deze datum geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen, dat verzoeker dit overigens zelf bevestigt in zijn aanvraag en dat verzoeker zich bijgevolg niet op criterium 2.8.A kan beroepen. Vervolgens vervolgt de bestreden beslissing dat *qua* verblijfsduur verzoeker wel in aanmerking zou kunnen komen voor punt 2.8B van de instructie maar dat om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken er een behoorlijk ingevuld arbeidscontract moet worden voorgelegd, dat verzoeker dit niet doet maar enkel een werkbefofte toevoegt die echter niet in verzoekers voordeel kan weerhouden worden aangezien het geen arbeidscontract is. Tenslotte stelt de bestreden beslissing dat het feit dat verzoeker sinds 2005 in België zou verblijven, duurzaam lokaal verankerd zou zijn, Nederlands leert, werkbereid is en een getuigenverklaring voorlegt, niet weerhouden kan worden als een grond voor regularisatie, dat deze elementen niets afdoen aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructie, dat waar verzoeker aanhaalt dat hij in België bij zijn familie zou verblijven, hij geen bewijsstukken voorlegt die de afstamming of verwantschap met zijn vermeende familieleden staven en dat hij niet aantoonbaar waarom dat dit feit op zich een grond voor regularisatie zou betekenen.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker een aanvraag heeft ingediend op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.”

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”

Als algemene regel geldt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. In buitengewone omstandigheden wordt hem evenwel toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet aanvragen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, kan de verblijfsmachtiging in België worden aangevraagd.

De buitengewone omstandigheden waarvan sprake in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet mogen niet verward worden met de argumenten ten gronde die kunnen worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te verkrijgen. *In casu* werd de aanvraag van verzoeker ten gronde verworpen. De toepassing van artikel 9 van de Vreemdelingenwet houdt wat de gegrondheid van de aanvraag betreft het onderzoek in of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. Desbetreffend beschikt de staatssecretaris of zijn gemachtigde over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Verzoeker voerde in zijn aanvraag van 15 december 2009 het volgende aan:

“(…)

Basis van de regularisatieaanvraag:

Verzoeker voldoet aan volgende criteria:

- ONONDERBROKEN VERBLIJF VAN JAAR EN DUURZAME LOKALE VERANKERING IN BELGIË

Verzoeker brengt een verklaring bij van zijn tandarts die bevestigt dat verzoeker een eerste maal deze tandarts geraadpleegd heeft op 25.11.2005. (stuk 2)

Verzoeker brengt eveneens een verklaring bij van de echtgenote van zijn neef, die bevestigt dat zij verzoeker al sedert 4 jaar kent. (stuk 3)

Verzoeker is met een visum voor Nederland op 13.08.2005 naar Nederland gekomen en vervolgens naar zijn familie in België. Verzoeker verwijst naar bladzijde 9 van het bijgebrachte afschrift van zijn paspoort.

Verzoeker is ingeschreven in een Centrum voor Volwassenonderwijs ten einde het gebruik van de Nederlandse taal te verbeteren. (stuk 4)

- Bereidheid om te werken

Tenslotte is verzoeker bereid om te werken.

Verzoeker heeft tot op heden op verschillende plaatsen gewerkt, doch beschikt niet over een officiële arbeidsovereenkomst.

Hij kan wel een attest bijbrengen waaruit blijkt dat de firma F. (...) met zetel te 3990 Peer (...) bereid is om verzoeker in dienst te nemen zodra zijn verblijfsdocumenten in orde zijn."

Hoewel verzoeker zich niet expliciet in zijn aanvraag om machtiging tot verblijf van 15 december 2009 beriep op de instructie van 19 juli 2009, concludeerde verwerende partij in de bestreden beslissing redelijkerwijs dat gelet op de datum waarop de aanvraag werd ingediend verzoeker dit impliciet wel wenste te doen. Dit blijkt trouwens ook uit het verzoekschrift van verzoeker waarin hij immers het volgende stelde: *"Verzoeker vroeg de regularisatie op grond van art. 9 bis van de vreemdelingenwet volgens de instructies van art. 19 juli 2009."*

Wat criterium 2.8.A van de instructie van 19 juli 2009 betreft, antwoordt de bestreden beslissing het volgende: *"Allereerst haalt betrokkene zelf al aan dat hij pas sinds oktober 2005 in België verblijft, wat een te kort verblijf is om aanspraak te kunnen maken op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Bovendien heeft betrokkene noch een periode van wettig verblijf gehad voor 18.03.2008 of noch voor deze datum geloofwaardige pogingen ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen. In het administratief dossier van betrokkene zijn hier geen aanwijzingen van terug te vinden. Betrokkene bevestigt dit overigens zelf in de aanvraag. Bijgevolg kan hij zich hierop niet dienstig beroepen."*

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt dat hij inmiddels 5 jaar op het grondgebied van België verblijft hetgeen volgens hem een voldoende verblijf is om aanspraak te kunnen maken op het criterium 2.8A van de instructie van 19 juli 2009, wenst de Raad erop te wijzen dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zelf aangeeft pas sedert oktober 2005 in België te verblijven. Op het ogenblik waarop de aanvraag werd ingediend had verzoeker dus nog geen vijf jaar ononderbroken verblijf in België hetgeen één van de cumulatieve voorwaarden van het criterium 2.8.A. Daarenboven wijst de Raad erop dat verzoeker evenmin aantoonde voor 18 maart 2003 een periode van wettig verblijf te hebben gehad of voor deze datum geloofwaardige pogingen ondernomen te hebben om een wettig verblijf in België te bekomen. In het feitenrelaas van zijn verzoekschrift stelt verzoeker zelf dat hij nooit een asielaanvraag heeft ingediend, dat er bij de Dienst Vreemdelingenzaken bijgevolg geen dossier van verzoeker gekend is, dat verzoeker aldus nooit werd verhoord door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en dat hij nooit eerder een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van het oude artikel 9, derde lid of artikel 9bis van de Vreemdelingenwet heeft ingediend. Verwerende partij heeft aldus niet op kennelijk onredelijke wijze geoordeeld dat verzoeker zich niet dienstig kan beroepen op criterium 2.8A van de instructie van 19 juli 2009.

Wat criterium 2.8.B van de instructie van 19 juli 2009 betreft, blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoeker naar aanleiding van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf geen behoorlijk ingevuld arbeidscontract heeft voorgelegd, hetgeen verzoeker ook niet betwist in zijn verzoekschrift. Hij legde enkel een werkbelofte voor. Dit criterium vereist echter onder meer een kopie van een behoorlijk ingevuld model van arbeidsovereenkomst, waarbij deze arbeidsovereenkomst van bepaalde duur van minimaal 1 jaar ofwel van onbepaalde duur moet zijn en een salaris moet omvatten dat minimaal gelijk is aan het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen. Gelet op het voorgaande acht de Raad de motivering in de bestreden beslissing hieromtrent, met name *"Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Hij voegt een werkbelofte toe van de heer M. A. (...) (F. (...))d.d. 11.12.2009. Dit kan echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontract is."*, niet kennelijk onredelijk. Deze motivering steunt op de stukken van het administratief dossier.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aangeeft dat de door hem bijgebrachte werkbelofte een arbeidscontract zou kunnen vervangen, merkt de Raad op dat het criterium van de instructie een

arbeidscontract vereist en dat verzoeker niet aantoont dat dit motief in de beslissing kennelijk onredelijk is. Het is duidelijk dat een werkbepofte niet hetzelfde is als een arbeidscontract. Verzoeker kan aldus niet dienstig aanvoeren dat een werkbepofte volstaat om zich met succes te beroepen op het criterium 2.8.B. van de instructie van 19 juli 2009.

Verzoeker toont op geen enkele wijze aan dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld dat de redenen die verzoeker aanhaalde onvoldoende zijn om verblijf toe staan in het kader van de gegrondheid van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet. Het feit dat verzoeker het niet eens is met de gevolgtrekkingen van de gemachtigde van de staatssecretaris volstaat niet om de motieven te weerleggen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij is ingegaan op alle door verzoeker in zijn aanvraag om machtiging tot verblijf aangehaalde elementen ten gronde en voor elk element gemotiveerd heeft waarom deze elementen niet volstaan om het verblijf toe te staan. Verzoeker toont op geen enkele wijze aan dat deze motieven niet correct of kennelijk onredelijk zouden zijn.

Verzoeker toont geen schending aan van de materiële motiveringsverplichting.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Uit de bespreking van het voorgaande is gebleken dat de gemachtigde van de staatssecretaris op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET